

**МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
БІЛОЦЕРКІВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ АГРАРНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ДНУ «ІНСТИТУТ МОДЕРНІЗАЦІЇ ЗМІСТУ ОСВІТИ»
ДУ «НАУКОВО-МЕТОДИЧНИЙ ЦЕНТР ВИЩОЇ
ТА ФАХОВОЇ ПЕРЕДВИЩОЇ ОСВІТИ»**

**Всеукраїнська науково-практична конференція
здобувачів вищої освіти**

МОЛОДЬ – АГРАРНИЙ НАУЦІ І ВИРОБНИЦТВУ

**Актуальні питання законодавства,
Ad linguas et culturas per cognitionem
(до мов і культур через пізнання)
та «Психологія організаційного розвитку
та управління персоналом»**

18 березня 2026 року

Біла Церква
2026

регулятивний механізм [2].

Зміст аграрного договору відзначається підвищеним рівнем деталізації, що є об'єктивною необхідністю в умовах аграрного виробництва. Визначальними істотними умовами виступають предмет, строки виконання, якість продукції, ціна, порядок розподілу ризиків і відповідальність сторін. Особливого значення набувають положення щодо форс-мажорних обставин, страхування ризиків, контролю за виконанням зобов'язань та механізмів адаптації договору до змін економічного середовища. Процеси укладення, зміни та припинення аграрних договорів характеризуються гнучкістю, що дозволяє зберігати господарські зв'язки навіть за умов істотних змін зовнішніх факторів. Зміна договору нерідко виступає засобом забезпечення стабільності правовідносин, тоді як його припинення може мати значні економічні наслідки для сторін [3].

Захист прав суб'єктів аграрного права здійснюється через систему договірних, судових і публічно-правових механізмів. Відповідальність за порушення договірних умов виконує як компенсаційну, так і превентивну функцію, сприяючи забезпеченню стабільності аграрного ринку та балансу інтересів сторін. Таким чином, аграрний договір виступає не лише юридичною формою закріплення домовленостей, а й стратегічним інструментом організації агробізнесу, ефективність якого залежить від якості правового регулювання, рівня правової культури учасників та здатності договірних конструкцій адаптуватися до сучасних викликів розвитку аграрного сектору України [4].

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Аграрне право України: підручник / за ред. В.М. Статівки. Харків: Право, 2021. URL:https://fpk.in.ua/images/biblioteka/4bac_pravo/Stativka-2021.pdf
2. Аграрне право України: підручник / за ред. В.З. Янчука. Київ: Юрінком Інтер, 2020. URL:https://shron1.chtyvo.org.ua/Zhushman_Viktor/Ahrarne_pravo.pdf
3. Статівка В.М. Договірні зобов'язання в аграрному праві України: монографія. Харків: Право, 2019. URL:https://pravoizdat.com.ua/image/data/Files/480/3_Agrarnepravo_Pidruchnik_2018_vnutri.pdf?srsltid=AfmBOoqDopXG7RHu38Wbitokv9LJdKgAL9tXK74era_drBAvyIZ82yjp
4. Аграрне право: навч. посіб. / за ред. О.А. Погрібного. Київ: Алерта, 2020. URL:https://shron1.chtyvo.org.ua/Pohribnyi_OO/Ahrarne_pravo_Ukrainy.pdf?PHPSESSID=b0budcqir2n2b2ct12sdklcfh3

УДК 343.8

КИРИЧЕНКО В.В., здобувачка вищої освіти

Науковий керівник – **СИМАКОВА С.І.**, канд. юрид. наук

Білоцерківський національний аграрний університет

ДОТРИМАННЯ СТАНДАРТІВ РАДИ ЄВРОПИ ЩОДО УМОВ ТРИМАННЯ ЗАСУДЖЕНИХ В УКРАЇНІ

Досліджено реформування кримінально-виконавчої системи України в контексті впровадження стандартів Рада Європи та практики Європейський суд з прав людини. Проаналізовано проблеми неналежних умов тримання засуджених, забезпечення права на медичну допомогу та дотримання вимог статті 3 Конвенції. Обґрунтовано необхідність комплексної модернізації системи та впровадження політики для забезпечення гуманізації виконання покарань.

Ключові слова: кримінально-виконавча система України, стандарти Ради Європи, ресоціалізація засуджених, права людини, пенітенціарна медицина, пробація.

Зміна вітчизняної кримінально-виконавчої системи пов'язаної з євроінтеграційними процесами вимагає системної адаптації національного законодавства до стандартів Ради Європи. Ключовим напрямком цієї трансформації є перехід від карального виконання покарань до ресоціалізаційної моделі, де центральне місце посідає дотримання прав і свобод людини. Основоположним правовим інструментом у цій сфері є Конвенція про захист прав людини і основоположних свобод, зокрема стаття 3, яка встановлює абсолютну заборону

катувань та нелюдського або принижуючого гідність поводження [1].

Підґрунтям для визначення належних умов тримання засуджених є Європейські пенітенціарні правила. Згідно з цими нормами, умови тримання мають відповідати стандартам життя у вільному суспільстві, оскільки саме позбавлення волі вже є достатнім покаранням. Проте моніторингові візити Європейського комітету з питань запобігання катуванням систематично фіксують невідповідність матеріально-побутових умов в українських установах виконання покарань мінімальним вимогам щодо площі, санітарії та приватності. Однією з найбільш важливих проблем є дефіцит жилого простору. Згідно з прецедентною практикою Європейського суду з прав людини, зокрема у справі «Муршич проти Хорватії», панує сувора презумпція порушення статті 3 Конвенції, якщо площа на одного засудженого у спільній камері становить менше ніж 4м. В Україні застаріла архітектура установ казарменого типу унеможливорює дотримання цього стандарту без радикальної перебудови [2].

Рішення ЄСПЛ у справах «Невмержицький проти України» та «Беляев та Дігтяр проти України» чітко вказують на те, що сукупний вплив тисняви, неналежної вентиляції та відсутності приватності в санітарних вузлах кваліфікується як нелюдське поводження. Особливої наукової дискусії потребує експериментальний проект впровадження камер із поліпшеними умовами тримання на платній основі. Стандарти Ради Європи наголошують, що держава є гарантом дотримання базових прав усіх осіб, які перебувають під її юрисдикцією, а отже, право на гідні умови тримання не може бути предметом комерційних відносин або залежати від майнової спроможності засудженого. Критичним аспектом є функціонування пенітенціарної медицини. Стандарти вимагають Європейський комітет з питань запобігання катуванням дотримання принципу та професійної незалежності медичного персоналу від адміністрації установ. Забезпечення права на належну медичну допомогу є невід'ємною складовою позитивних зобов'язань держави. Ненадання адекватної терапії або утримання в умовах, що не відповідають стану здоров'я засудженого, неодноразово ставали предметом оскарження в ЄСПЛ.

Можна зробити висновок, що реформа пенітенціарної системи за стандартами Ради Європи передбачає дві ключові зміни: перехід до камерного утримання засуджених та зменшення кількості ув'язнених завдяки розвитку системи пробації. Тільки поєднання інфраструктурної модернізації з впровадженням ефективного механізму правового захисту засуджених дозволить мінімізувати кількість порушень та забезпечити реальну гуманізацію процесу виконання кримінальних покарань [3].

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Кримінально-виконавчий кодекс України: Закон України від 12.09.2025 № 1129-IV URL:<https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1129-15#Text>
2. Конвенція про захист прав людини і основоположних свобод від 01.08.2021 URL:https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/995_004#Text
3. Стратегія реформування пенітенціарної системи на період до 2026 року: Розпорядження Кабінету Міністрів України від 29.10.2025 № 1188-2025-р. URL:<https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1188-2025-p#Text>

УДК 341./1/.8

КИРИЧЕНКО В.В., здобувачка вищої освіти

Науковий керівник – **СОКИРИНСЬКА О.А.**, канд. юрид. наук

Білоцерківський національний аграрний університет

ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ КРИМІНАЛІСТИКИ

Анотація: розглядаються особливості розвитку сучасної криміналістики в умовах цифрової трансформації суспільства. Особливу увагу приділено формуванню нових напрямів криміналістичної

діяльності, пов'язаних із виявленням, фіксацією та аналізом електронних слідів злочину. Окреслено значення діджиталізації техніко-криміналістичних процесів, впровадження автоматизованих систем збору та обробки цифрових доказів, а також розвитку методик розслідування злочинів, що здійснюються з використанням сучасних інформаційних технологій

Ключові слова: криміналістика, техніко-криміналістичні дослідження, цифрова інформація, шахрайства.

Сучасний етап розвитку криміналістики характеризується активним пошуком нових підходів до вирішення теоретичних і практичних завдань, зумовлених швидкими темпами науково-технічного прогресу та цифровізації суспільства. Перед криміналістикою постають нові виклики, пов'язані з необхідністю адаптації її положень до реалій інформаційного середовища, у якому злочинна діяльність набуває нових, технологічно складних форм. Швидкий розвиток інформаційних, телекомунікаційних, біометричних та інших інноваційних технологій суттєво впливає на методологію криміналістики, формуючи нові напрями досліджень і практичного застосування знань. Злочинці дедалі частіше використовують цифрові засоби - мобільні пристрої, комп'ютери, системи відеоспостереження, «розумні» будинки, онлайн-сервіси та програмне забезпечення - для вчинення, підготовки або приховування протиправних дій. Це, своєю чергою, обумовлює необхідність розроблення спеціальних методик виявлення, фіксації та дослідження електронних слідів злочину [1].

Одним із провідних напрямів розвитку сучасної криміналістики є діджиталізація техніко-криміналістичних досліджень, удосконалення цифрової фотовідеографії, впровадження автоматизованих методик розслідування злочинів і створення нових засобів збирання та аналізу цифрових доказів. Науковці приділяють значну увагу проблемам дослідження електронних підписів і документів, використання сучасних технологій під час проведення слідчих (розшукових) дій, а також методикам розслідування злочинів, у яких фіксуються електронні сліди. У межах криміналістичної техніки все більшої актуальності набуває розробка криміналістичних інновацій, спрямованих на вдосконалення технічних засобів фіксації та дослідження матеріальних і нематеріальних слідів. Зокрема, у науковій літературі пропонуються концепції, що розширюють предмет криміналістики, підкреслюють її зв'язок із судовою експертологією, біоінженерією, фоноскопією, а також новими напрямками - дослідженням електронних носіїв, ДНК-об'єктів і цифрових систем [2].

Зміни у техніко-криміналістичному забезпеченні розслідувань сприяють формуванню нових наукових понять, таких як електронні, звукові, запахові, геномні сліди, електронний підпис, електронний документ. Особливості їхнього виникнення, копіювання, зберігання та візуалізації вимагають розроблення спеціальних процесуальних форм їх отримання, зокрема проведення «електронного огляду інформаційного середовища» та «електронного копіювання». Це зумовлює необхідність уточнення процесуального статусу електронних доказів і встановлення чітких правил їх збирання та допустимості у кримінальному провадженні. Подальші перспективи розвитку криміналістичної методики безпосередньо пов'язані з розробленням нових алгоритмів розслідування злочинів, скоєних із використанням інформаційно-комунікаційних технологій, штучного інтелекту, чи інших елементів електронного середовища. Особливу увагу приділяють методикам розслідування кіберзлочинів, інтернет - шахрайств, злочинів у сфері виборчого права, а також правопорушень, що відбуваються у космічному просторі [3].

Водночас у світовій науці набуває поширення концепція «комп'ютерної криміналістики», яка розглядає цифрові докази як окремий об'єкт криміналістичного пізнання. Її завданням є виявлення, вилучення, обробка та інтерпретація даних з електронних носіїв для подальшого використання у судовому розслідуванні. Ця тенденція свідчить про поступове формування нової міждисциплінарної галузі знань, що поєднує можливості

інформатики, криміналістики, права та кібербезпеки [3].

У висновку можна сказати, що застосування електронної інформації стає невід'ємним компонентом як злочинної, так і криміналістичної діяльності. Це визначає стратегічні напрями розвитку сучасної криміналістики, пов'язані з інтеграцією цифрових технологій у всі її структурні елементи, переглядом її предмета та завдань, а також формуванням нових методологічних підходів до виявлення, дослідження й використання доказів у цифровому середовищі. Перспективи подальших наукових розвідок полягають у створенні комплексних систем «електронного кримінального провадження», удосконаленні технологій збору електронних доказів і розвитку комп'ютерної криміналістики як самостійного напрямку сучасної науки.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Інноваційні методи та цифрові технології в криміналістиці, судовій експертизі та юридичній практиці: матеріали міжнар. «круглого столу» (Харків, 12 груд. 2019 р.) / редкол.: В. Ю. Шепітько та ін. Харків: Право, 2019. URL:https://ivpz.kh.ua/wp-content/uploads/2020/01/%D0%97%D0%B1%D1%96%D1%80%BD-%D0%9A%D1%80%D1%83%D0%B3%D0%BB%D0%B8%D0%B9-%D1%81%D1%82%D1%96%D0%BB_%D0%86%D0%BD%D0%BD%D0%BE%D0%B2%D0%B0%D1%86%D1%96%D0%B9%D0%BD%D1%96-%D0%BC%D0%B5%D1%82%D0%BE%D0%B4%D0%B8_2019-%D0%97%D0%B1%D1%96%D1%80%BD%D0%B8%D0%BA.pdf
2. Використання електронних (цифрових) доказів у кримінальних провадженнях: метод. реком. / за заг. ред. О.В. Корнейка. Київ: НАВС, 2020. URL:<https://elar.navs.edu.ua/server/api/core/bitstreams/8e9e5637-7b62-475c-8c41-9850e317bfc4/content>
3. Маланчук П.М., Мантула А.П. Перспективи розвитку криміналістичної техніки. // Young Scientist. 2017. URL:<http://molodyvcheny.in.ua/files/journal/2017/11/221.pdf>

УДК 349.2

КИРИЧЕНКО В.В., здобувачка вищої освіти

Науковий керівник – **ЛОМАКІНА І.Ю.**, канд. юрид. наук

Білоцерківський національний аграрний університет

РОЛЬ ФЕРМЕРСЬКИХ ГОСПОДАРСТВ У РОЗВИТКУ АГРАРНОГО СЕКТОРУ УКРАЇНИ

Анотація; досліджено роль фермерських господарств у розвитку аграрного сектору України. Проаналізовано правові основи діяльності фермерських господарств, їх значення для забезпечення продовольчої безпеки держави та розвитку сільських територій. Визначено основні проблеми та перспективи розвитку фермерства в Україні.

Ключові слова: фермерське господарство, аграрний сектор, сільське господарство, державна підтримка, аграрне право, розвиток сільських територій.

Фермерські господарства є однією з основних форм ведення сільськогосподарської діяльності в Україні. Вони створюються громадянами для здійснення підприємницької діяльності у сфері виробництва, переробки та реалізації сільськогосподарської продукції. Відповідно до Закон України «Про фермерське господарство» фермерське господарство є формою підприємницької діяльності громадян із створенням юридичної особи або без неї [1].

Фермерські господарства відіграють важливу роль у забезпеченні продовольчої безпеки держави. Вони виробляють значну частину сільськогосподарської продукції, що постачається на внутрішній ринок, зокрема зернові культури, овочі, фрукти, молоко та іншу продукцію тваринництва. Крім того, фермерські господарства сприяють розвитку конкуренції у сільському господарстві, що позитивно впливає на підвищення ефективності виробництва та якості продукції. Важливим аспектом діяльності фермерських господарств є

Богданевич Д.І., Пахомова А.О. Захист персональних даних у цифрову епоху: правові виклики для України.....	55
Кириченко В.В., Мельник В.О. Договори в аграрному праві: поняття, види та особливості.....	58
Кириченко В.В., Сімакова С.І. Дотримання стандартів Ради Європи щодо умов тримання засуджених в Україні.....	59
Кириченко В.В., Сокиринська О.А. Перспективи розвитку криміналістики.....	60
Кириченко В.В., Ломакіна І.Ю. Роль фермерських господарств у розвитку аграрного сектору України.....	62
Катаєв Я.Д., Пахомова А.О. Співвідношення національного та міжнародного захисту цивільних прав.....	63
Гроза В.С., Пахомова А.О. Особливості інноваційної політики в аграрній сфері України.....	65
Качаненко Л.В., Сімакова С.І. Допустимість доказів отриманих із порушенням прав людини у кримінальному провадженні.....	67
Константинович Є.О., Пахомова А.О. Юридичне визначення екоциду в міжнародному кримінальному праві: український кейс як прецедент.....	68
Кириченко В.В., Сімакова С.І. Дотримання стандартів Ради Європи щодо умов тримання засуджених в Україні.....	69
Пузир В.О., Сімакова С.І. Процесуальні гарантії захисту прав неповнолітніх осіб під час проведення досудового розслідування.....	70
Терлецький О.Ю., Макарчук В.В. Сучасні правові аспекти національної безпеки.....	72
Чередніченко К.А., Пахомова А.О. Міжнародний досвід оподаткування агробізнесу.....	73
Чередніченко К.А., Звонарьов О.Ю. Вплив практики Європейського суду з прав людини на розвиток кримінального права України.....	75
Юрківська С.Л., Аргат Я.П. Правові аспекти ведення малого бізнесу в умовах воєнного стану.....	78
Дергалюк В.М., Мельник В.О. Адаптація міжнародного досвіду державної підтримки агробізнесу в Україні в умовах воєнного стану.....	80
Кириченко В.В., Малишко І.В. Особливості державного фінансового контролю у сфері оборонних закупівель в умовах воєнного стану.....	81
Волинець А.А., Цвид-Гром О.П. Проблеми юридичної сили електронних документів та роль кваліфікованого електронного підпису.....	83
Гончар К.А., Ордіна Л.Л. Філософія поезії Ліни Костенко.....	85
Зайва О.І., Цвид-Гром О.П. Біля витоків слова: «Епос про Гільгамеша» як перший маніфест людської свідомості.....	87
Ковальчук Є.В., Цвид-Гром О.П. Пуризм як напрям у мовознавстві про чистоту мов.....	88
Мартиненко О.Є., Михайленко О.О. Typological challenges of slavic-turkic language translation: ukrainian and turkish in focus.....	90
Новацький Ю.М., Дем'яненко О.О. Проблематика любові у романі Джона Гріна «Провина зірок» (<i>“The Fault in Our Stars” by John Green</i>).....	92
Пасічнюк М.В., Дем'яненко О.О. Семантико-екзистенціалістський аналіз твору Дж. Гріна «Провина зірок» у зіставленні з «Логотерапією» В. Франкла.....	95
Сойчук С.Я., Біліченко А.М. Штучний інтелект і перекладацька діяльність: можливості та обмеження заміни людини.....	96
Стадник В.І., Марчук В.В. Agroecological adaptation to regional climate shifts in ukraine: the role of modern equipment and technologies in land protection.....	98
Стадник А.П., Цвид-Гром О.П. Deepfakes у цифрових документах: нові виклики для ідентифікації особи.....	99
Приймак А.П., Береговенко Н.С. Специфіка перекладу роману Колін Гувер «It Ends With Us» з англійської на українську мову.....	101
Пасічнюк М.В., Береговенко Н.С. Специфіка перекладу гумору та іронії в пілотній серії аудіовізуального твору (на матеріалі серіалу «Гра престолів»).....	103
Мартиненко О.Є., Береговенко Н.С. Agglutinative and fusional languages: a cognitive perspective.....	105